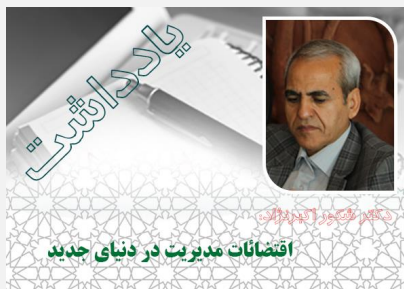

اقتضات مدیریت در دنیای جدید

یادداشت

این جهان کوهست و فعل ما ندا

سوی ما آید نداها را صدا

از مکافات عمل غافل مشو

گندم از گندم بروید جو زجو

تمرکز بر سود آوری بدون توجه به منافع عموم و لحاظ نمودن اخلاق، مصالح عمومی بشریت در کل جهان و حفظ محیط زیست، مفهومی است که به زودی به تاریخ خواهد پیوست. همه ما موظفیم به مخلوقات عالم هستی احترام بگذاریم، مصالح جمعی را لحاظ کنیم، برد- برد فکر کنیم و خدمت به همه موجودات را بر خود فرض بدانیم. بشریت از تجربیات گران بهای خود، تلخی های ناشی از بهداشت نامناسب، تغذیه نادرست، جنگها و نامهربانی نسبت به همدیگر و محیط زیست، صدمات فراوانی را متحمل شده است ولی درمقابل سود فراوان، آرامش و آسایش مناسبی از رعایت حقوق همدیگر کسب نموده و توفیقات زیادی برای بشریت به ارمغان آورده است.

برابر آمارهای رسمی، جمعیت جهان در قرن بیستم 4 برابر، مصرف آب 9 برابر، مصرف انرژی 15 برابر و تولید گاز دی اکسید کربن 17 برابر شده است. لذا در این دهه ها شاهد خشکسالی، طوفان، افول تنوع زیستی، ریزگرد، تخریب منابع آب، خشک شدن رودخانه ها، آلودگی هوا و دهها معضل دیگر هستیم.

تداوم رشد جمعیت و افزایش تقاضا، این مشکل را افزایش خواهد داد لذا تدبیر، مدیریت و افزایش بهره وری ضرورت است. برای سلامت جسم و روح انسان، باید به حفظ محیط زیست پرداخت و به این منظور کاهش نیاز به مواد سوخت فسیلی، کاهش آلودگی هوا و خاک و دریاها و آب های سطحی و زیر زمینی که هر کدام از ضرورت های زندگی بشری است، لازم است روش زندگی و مدیریت اجتماعی متفاوت باشد. اندیشه مثبت، گسترش روحیه سپاسگزاری، کمک به دیگران، عامل مهم در ایجاد آرامش و سلامتی جسم و جان انسانهاست که باید در فرهنگ جوامع بشری نهادینه شود. در مقابل از اندیشه های منفی که عامل خیلی از بیماری های روانی و تشویش درونی انسانهاست جلوگیری بعمل آید.

همه ما باید نسبت به زمین و همه ی خلایق عالم، احساس مسئولیت کنیم، زیرا موفقیت ما در گرو موفقیت دیگران و حفظ محیط زیست است. در این زمینه تجربیات کشورهایمانند چین برای معرفی الگوی مناسب مدیریت میتواند مورد استفاده و ارزشمند باشد.

انسانهای موثر برای پیمودن اقیانوس های ناشناخته قطعا به تخیل یعنی مادر نوآوریها نیازمند اند ، زیرا آینده بشریت تنها بر روی منطق استوار نخواهد بود بلکه تخیل و نو آوری، امید و آزادی فکر آینده بشریت را رقم خواهد زد.

سیستم باورها و عملکردهای ما در مدیریت، اقتصاد و سیاست ممکن است که برای مقطعی از تاریخ مناسب بوده باشد اما این باورها و عملگرها، دیگر دردی از ما دوا نمی کند امروزه به همان اندازه که اسب و گاری برای حمل نقل کاربرد ندارد، این باورها و عملکردها نیز کاربرد نخواهند داشت. لذا انتظار می رود علوم نو، رفتارها و مدیریتها را متحول کند.

همراه شو عزیز

کاین درد مشترک

هرگز جدا جدا

درمان نمی شود...